

дугитѣ и служеше за расквартированіе на резервитѣ. Тукъ бѣше расположенъ и прѣвѣрзочния пунктъ. Съ заеманието на корията и селото, отбраняющия получаваше доволно солидно закритіе, както отъ погледитѣ, тъй и отъ огъня на противника. Слѣдъ излизаніето, обаче, на источния му край отбраняющия можаше да го срѣщне съ твърдѣ силенъ артилерійски огънь отъ редута № 1, и съ крѣтосанъ оржеенъ — отъ укрѣпленията и окопитѣ на сѣверния и южния фронтове.

Силитѣ, които заемаха западния фронтъ не бѣха извѣстни, но тъй като главната масса на корпуса на Весселъ паша бѣше отвлѣчена отъ колоната на Свѣтополкъ Мирски на источния фронтъ, то срѣщу дѣсната колона, вѣроятно, не сж дѣйствували повече отъ 6—8 баталиона и до 20 орджия. Мѣстността между Иметли и Шейновската кория е съвършено равно и прѣдставлява прѣкрасенъ обстрѣлъ. По срѣдата на пѣтя, съ приближаваніето на разстояние 1 километръ отъ турскитѣ укрѣпления, се намиратъ нѣколко недѣлбоки долища съ направление отъ сѣверъ къмъ югъ, които даватъ извѣстно закритіе. Слѣдъ прѣминаването на послѣднитѣ остава единъ поясъ, който е съвсѣмъ откритъ, и само съ приближаваніето до окопитѣ на неприятеля на 200 раскрача се получава пакъ едно малко закритіе отъ отдѣлнитѣ дървета и шума.

Въ 8 часа сутрента, войскитѣ получиха диспозицията за боя. Споредъ нея колоната се распрѣдѣляше тъй:

Общата цѣль на боя — заеманіето на Шейновския лагеръ.

1) *Бойна частъ*: 11-й и 9-ия стрѣлкові баталиони, сводния Углицки баталионъ, въоръженъ съ пушкитѣ „Пибоди“, 5-та и 6-та български дружини и планиската батарея. Началникъ на бойната частъ бѣше назначенъ бригадниятъ командиръ отъ Българското Опѣчение полковникъ графъ Толстой.